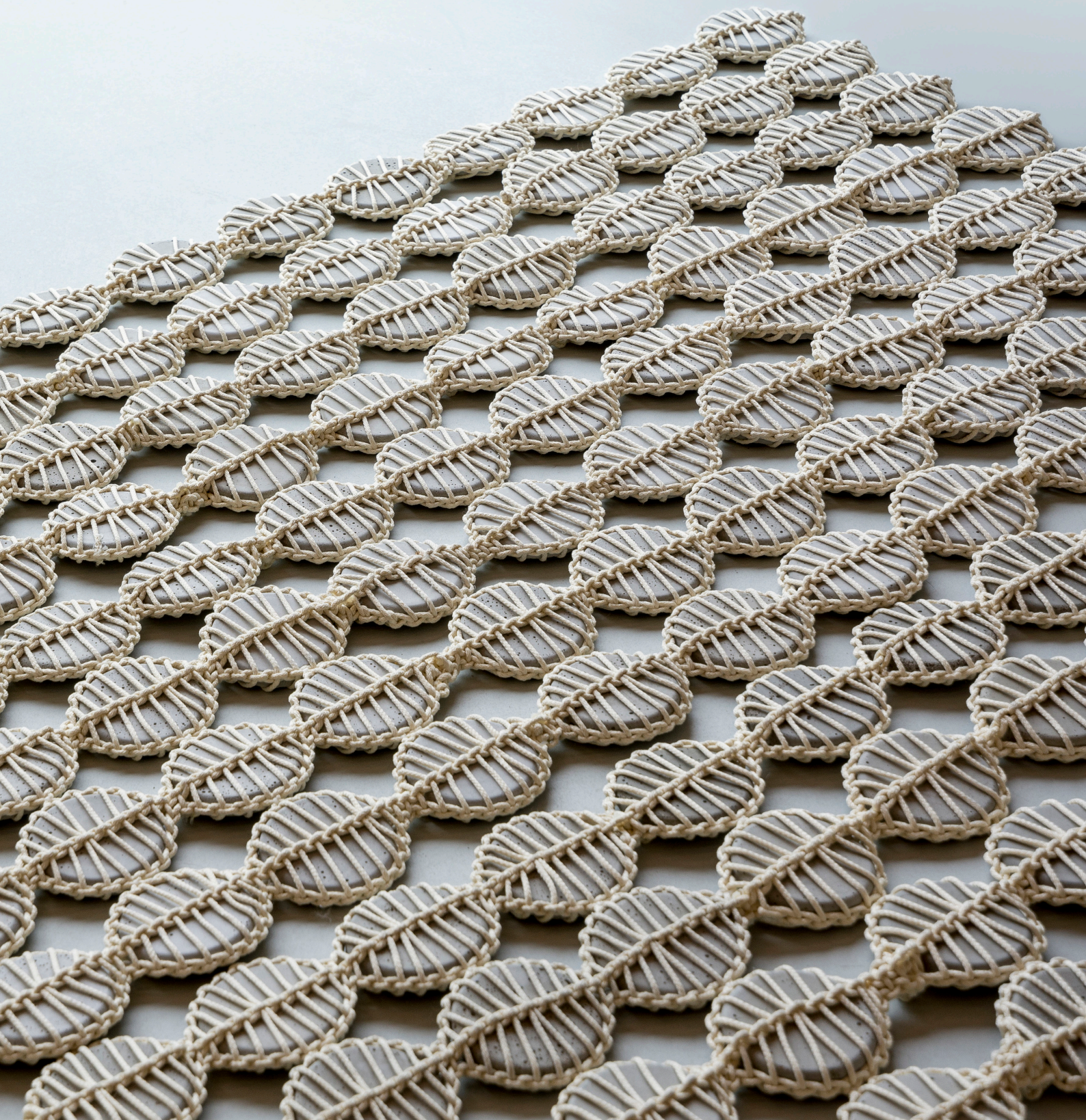

A BURKOLÁS GESZTUSÁNAK LEHETSÉGES ÉRTELMEZÉSEI

Simándi-Kövér Annamária
Tézisek

Témavezető: Harmati Hedvig DLA habil.
MOME Doktori Iskola, Budapest 2019

Tézisek

Tézis 1.

A burkolás mint gesztus, a klasszikus szemiotikai háromszög analógiájára, komplex rendszerként értelmezhető, így vizsgálati módszerként alkalmazható. A gesztusra a kultúra kontextusában értelmezhető rendszerként tekintek, melynek számos megnyilvánulási formája létezik.

Tézis2.

Kulturális burok – A gesztus legtágabb értelmezési lehetőségének tekintem azokat a nem kézzelfogható jelenségeket és hatásokat, melyek csoportkohéziós erővel bírnak, ezáltal emberek közösségeit „burkolják be”. Az élet kialakulásához védő burokra volt szükség. Ezeknek a burkoknak az egyik csoportjába sorolom a földi élet létrejöttét biztosító burkokat, másikba a teremtésmítoszokban megjelenő, hasonló funkcióval rendelkező burkokat. Az ember a civilizáció során egyre tökéletesített azokat a burkokat, melyek védelemként szolgáltak a környezettel szemben. Ennek a szeparációnak köszönhetően fejlődhetett az elme. A burkok egyre szűkültek, míg létrejöttek az épített architektúrák, melyek határai az öndefiníció eszközeként szolgáltak. Így kerül fókuszba az ember.

Tézis3.

Burok a test körül – Az ember tagolta és alakította a környezetét. Határokat, burkokat hozott létre, hogy védelmet biztosítson magának. „A tér emberi felhasználása a kultúra egyik jellegzetes megnyilvánulási formája.” (Sztjepanov, 1976, 23.) A testet borító textil burok vizuális határ a test és a környezet között. Az öltözködést vizsgálatomban lépcsőfoknak tekintem, mely szempontjaim folyamatos szűkítésénél áthidalja a kultúra, társadalom, közösség és az egyén teste közötti lépést.

Tézis4.

Test mint burok – A test+lélek együttállás a különböző kultúrákban, más-más rendszerbe illesztve, de jelen van.

Tézis5.

A technológia mint új kulturális burok. A kultúra nem passzív szféra. A jelen szemioszférájába betörő struktúrák, ha elveszítik „külsődlegességüket”, nevet és helyet kapnak, akkor kultúránk új tartalmaként fog működni. (Lotman, 2001.)